

ODE AAN HEYST LEEFT

Wie zou dat hebben gepeinsd,
het gebeurde te Heist.
Toen enige vrienden, kameraden,
in een café, zich zaten te beraden.
En, inderdaad, zo bij het ochtendglören,
werd een nieuwe vereniging geboren.
Om alles duidelijk te maken en te verklaren,
een vereniging, om het Heistse volkseigen voor het nageslacht te bewaren.
Het is reeds het zevende jaar,
dat het bestuur na elkaar :
films, dia's, voordrachten en tentoonstellingen geeft !
Dat is nu eenmaal het doel van deze vereniging " Heyst Leeft " .
Aan de oude vuurtoren,
werd een herinneringsplakket geplaatst, naar behoren.
Het kapelletje van onze visserij,
werd niet vergeten, er was ook nog een plakketje bij.
Voor de Garre, was de strijd hard en ongewoon !
Zo zorgt en vecht " Heyst Leeft ", voor het behoud van onze stedschoon.
Wij zijn echter moderne mensen, wij leven in het heden :
Maar toch !... Heist heeft een schoon verleden.
Wij kunnen ons geen betere hulde bedenken,
dan " Heyst Leeft " , ons vertrouwen en steun te schenken.
Het bestuur, zijn allen mannen van de daad,
weten stuk voor stuk, waar het om gaat.
Zoals onze vissers, weten zij recht door zee te varen,
de zaken tot een goed einde te brengen en te klaren.
Zo beste mensen, dat was het dan,
't is alles wat ik er van zeggen kan.
Indien u nog menige uurtjes ontspanning wenst, en er iets om geeft ?
Heistenaars !.... steun dan uw eigen gemeentelijke vereniging
" HEYST LEEFT "

Albert Vandierendonck

Heist, 25 november 1982.